

สืบเนื่องจากการที่ประเทศไทยซึ่งแต่เดิมเป็นสังคมเกษตรกรรมซึ่งมีวิถีชีวิตเป็นแบบการพึ่งตนเอง มีการผลิตเครื่องใช้สอยสำหรับชีวิตประจำวัน สร้างสิ่งประดิษฐ์ตามสภาพความเป็นอยู่ และท้องถิ่นจนกลายเป็นงานศิลปหัตถกรรมที่มีคุณค่า ต่อมาเมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นสังคมระบบอุตสาหกรรมและระบบเศรษฐกิจการค้าเสรี ทำให้ค่านิยมของคนไทยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแบบตะวันตกมากขึ้นจึงขาดความต่อเนื่องในการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม

งานศิลปหัตถกรรมถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมทางวัตถุที่มีคุณค่าอันหนึ่งซึ่งปัจจุบันนี้ได้มีการพัฒนารูปแบบงานหัตถกรรมจากท้องถิ่นต่างๆ กลายเป็นสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวหรือสินค้าของที่ระลึกที่มีจำหน่ายตามแหล่งท่องเที่ยวแต่ก็ยังประสบปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้ไม่มีการพัฒนาในทางที่ดีเท่าที่ควร ปัญหาที่สำคัญอันดับหนึ่งคือปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมและจำหน่ายสินค้า กล่าวคือสถานที่จำหน่ายสินค้าของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมืองถือเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะส่งเสริมให้สินค้าได้รับความนิยมแพร่หลายมาก

การศึกษาเพื่อเสนอต้นแบบศูนย์ส่งเสริมและจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองอีสาน กรณีเฉพาะอีสานตอนบน ได้ทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการออกแบบศูนย์ ฯ ดังกล่าวโดยได้เสนอแนวทางการส่งเสริมสินค้าด้วยการให้บริการข่าวสารการท่องเที่ยวและแหล่งผลิตสินค้าการส่งเสริมด้านการจำหน่ายสินค้าโดยการจัดแบ่งพื้นที่ขายสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคการจัดวางสินค้าให้เกิดความน่าสนใจที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม ดังนั้นในการเสนอต้นแบบศูนย์ฯ ต้องการที่จะให้เป็นแหล่งรวบรวมสินค้าหัตถกรรมอีสานในเขตอีสานตอนบนซึ่งประกอบพื้นที่ใช้สอยส่วนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการส่งเสริมและจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองอีสาน คือส่วนให้บริการข่าวสารการท่องเที่ยว ส่วนจัดแสดงงานศิลปหัตถกรรมอีสาน และส่วนจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมการกำหนดองค์ประกอบพื้นที่ใช้สอยดังกล่าวได้จากการสำรวจและเก็บข้อมูล จากกรณีศึกษาตัวอย่างของสถานประกอบการที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมืองในเขตอีสานตอนบน

From the past Thailand had traditional life style is agriculture social life. People had to produce equipment or tools for daily life. The innovation depended on local and condition of each local country and its culture. Then its be came the worth handicraft works. Now the world had changed to be the industrialization and capitalism economics that effected to Thai people taste trended to be the same western life style and discontinue of Thai culture.

The Esan Handicraft as one important culture had developed from each local country turn to be tourism goods or souvenir sold in anyplace. But its had some problem involved. One important problem is the place for sale goods since it can enhance the marketing of handicraft goods and make it well known.

The study for prototype of local product center a case study in upper northeastern region aim to study and search for design guideline.

Proposed the way to promoted handicraft goods by give information service of goods to the tourist. The mean to promotion goods, by provided sale area of each goods enough to demand or taste of tourist and the way to represented or display goods. Therefore the local product center is the place which combined of handicraft goods of upper northeastern region and facilities. It functioned with three parts, first is tourist information service area, second exhibition area for the Esan handicraft and the last is handicraft goods selling area.